מרציו מספרת על הילדות שלה ועל סבתא

סבתא ומרציו נולדה ב Bogata De Muves (בוגטה דה מוֹיֶס) שנמצאת על יו. Ludas,
משם עברו לגור ב Somkerek (שוֹמְקֶרֶק). משם נולדו האחים הקטנים
שלהן אוֹגִי ("את קטן") - שלמה ערקם וֶרָה. כאשר אוֹגִי נולד, מספרת מרציו,
אמא שלה את מרציו וסבתא החזקה לתפוס את התסיסה שתפיל לתן את או
יולדת קטנה. הם חיכו וחיכו וכשאמא יצאו הוא שאל: "נולד כאיתן את התסיסה?
יש לתן את קטנה! והן לגו הבינו איך פיספסו את התסיסה...
משם עברו לגור ב סוֹיָה (היום נקרא Resbaunen) בן לפתן היו ילדות קטנות לפני
בי"ס יסודי. שם התחילו ללכת לבית-ספר. בשלב לפני סוף היה קשה ובוער
הספר לגו היה ארוך. בשנת הן לגו היו שלוחות ספרים לבית ספר וגם לא
היו כותבות בשילוחים. רק אמא היה הולך לבית הכנסת וגם הוא רק ביום שבת.
אז, מספרת מרציו, לגו היו ממש תלוניים ודתיים - היו יהודים. אמא הלכה
לפי כיסוי ראש ואמא היה הולך לפם כובע. (הלכה על סלפי: בצבעו היה כובעים
היו באופנה וגם לגו - יהודים הלכו לפם כובע).
סבתא הספר הרבשם שיהיו יהודים, למרות שבצבעו ההוא לגו לפתן לגו לפם.
בפעל היינו הראשונים בכיתה, ולגו רצו להכיר בגה שהיהודים היו הראשונים בכיתה.
ולפעמים היו נותנים לבונים שגם הגיעו לגו בפעל גה.
מרציו מספרת שלקראת חגיגות יום ה-50 למאו, הם תכננו ריקודים
מיוחדים אמיתי אופלו צוברת את התלמידות שלה: תתכנית לגבה, ופלה שנלת שני חלקים
בצעל חום עם תמרה ופרקש. עם לסבתא היה ביד גדה בפלק שחלה.
כולם נפלו לפוקרשם לחגיגות אומן לגו השתתה לסבתא ומרציו לנסוך. (פלה
אף: שפני כתופש, כשחלכת מהסוס שני באוטובוס סבתא סופרה לי מסוף פלנים את
הסיפור הגה בפלוק, איך שהיו רצתה לנסוך לפוקרשם עם המורה ואמו נתנו לה. סבתא
בגרה שמפוף אלף אותב לא נפל, מרציו לגו קלות ה. ה)
אך סיפור שמרציו מספרת: היא מאוד רצתה להקריא שיר בחגיגה שתיתה בבית ספר,
והכוונה היה מרצמן, והיא יפלה כפי את השיר בלב (והוא היה שיר ארוך...)
והמורה לגו נתן לה, והיא מאוד נפגלה.
בפעל רק עם הילדים) אף הן היו מלוות בכפים ליד.
בסיום היו כ-4 משפחות, והפלות, שאחת מהן הייתה שם רק בקיץ (התחרויות הין
בפעל היינו הראשונים בכיתה, ולגו רצו להכיר בגה שהיהודים היו הראשונים בכיתה.
ולפעמים היו נותנים לבונים שגם הגיעו לגו בפעל גה.
מרציו מספרת שלקראת חגיגות יום ה-50 למאו, הם תכננו ריקודים
מיוחדים אמיתי אופלו צוברת את התלמידות שלה: תתכנית לגבה, ופלה שנלת שני חלקים
בצעל חום עם תמרה ופרקש. עם לסבתא היה ביד גדה בפלק שחלה.
כולם נפלו לפוקרשם לחגיגות אומן לגו השתתה לסבתא ומרציו לנסוך. (פלה
אף: שפני כתופש, כשחלכת מהסוס שני באוטובוס סבתא סופרה לי מסוף פלנים את
הסיפור הגה בפלוק, איך שהיו רצתה לנסוך לפוקרשם עם המורה ואמו נתנו לה. סבתא
בגרה שמפוף אלף אותב לא נפל, מרציו לגו קלות ה. ה)
אך סיפור שמרציו מספרת: היא מאוד רצתה להקריא שיר בחגיגה שתיתה בבית ספר,
והכוונה היה מרצמן, והיא יפלה כפי את השיר בלב (והוא היה שיר ארוך...)
והמורה לגו נתן לה, והיא מאוד נפגלה.
בפעל רק עם הילדים) אף הן היו מלוות בכפים ליד.
בסיום היו כ-4 משפחות, והפלות, שאחת מהן הייתה שם רק בקיץ (התחרויות הין

Scanned by CamScanner

מלכה: סבא, היי, וכמה שעות עבדת היום? בוודאי הלך הזמן עד שהגעת הביתה ואכלת ארוחת צהריים, שמעו – אם בודאי הלך הזמן עד שהגעת הביתה ואכלת ארוחת צהריים, שמעו – אם בודאי הלך הזמן עד שהגעת הביתה ואכלת ארוחת צהריים, שמעו – אם

סבא: כן, אני עייף מאוד. היום היה יום ארוך במיוחד. הייתי צריך לנסוע לעיר הגדולה כדי לקנות חומרים לבניין. ואז, כשחזרתי, נתקעתי בפקק תנועה ענק. זה לקח לי שעות!

מלכה: אוי, איזה נורא! אבל למה נסעת לעיר הגדולה? לא יכולת לקנות את החומרים בעיר הקרובה?

סבא: לא, מלכה, לא יכולתי. בעיר הקרובה אין את החומרים שאני צריך. אני צריך חומרים מיוחדים לבניין החדש שאני בונה.

מלכה: בניין חדש? איזה בניין חדש?

סבא: אני בונה בית חדש לעצמי. הבית הישן שלי כבר לא מתאים לי, הוא קטן מדי ולא נוח. אני רוצה בית גדול יותר, עם חדרים נוספים ומרפסת גדולה.

מלכה: וואו, סבא! זה נשמע מדהים! אני לא יכולה לחכות לראות את הבית החדש שלך. אני בטוחה שהוא יהיה יפה מאוד.

סבא: תודה, מלכה. אני גם לא יכול לחכות. אני מקווה שהבית יהיה מוכן בקרוב, כי אני כבר עייף מלנסוע לעיר הגדולה כל יום.

מלכה: אני מבינה, סבא. אני מקווה שהבית החדש שלך יהיה מושלם בדיוק כמו שאתה רוצה.

סבא: תודה, מלכה. אני גם מקווה. אני מקווה שהבית החדש שלי יהיה מקום נעים ונוח לכל המשפחה, ושכל הנכדים שלי יוכלו לבוא לבקר אותי בקלות.

מלכה: זה נשמע נהדר, סבא. אני בטוחה שכל המשפחה תאהב את הבית החדש שלך. אני מקווה שנוכל לבוא לבקר אותך בקרוב.

סבא: אני גם מקווה, מלכה. אני מקווה שנוכל לבלות יחד הרבה זמן בבית החדש שלי.

מלכה: אני מקווה שנוכל לבלות יחד הרבה זמן בבית החדש שלך, סבא. אני אוהבת אותך.

סבא: אני אוהב אותך גם, מלכה. אני אוהב אותך מאוד.

מלכה: אני אוהבת אותך גם, סבא. אני אוהבת אותך מאוד

ובשורה זו"ה פתאום, הן ישבו כאן ס' הזמינו סופות! כמה אהה שמות... ~~שמות~~ הם מעלים

לא יפלו שאנן סאטקו ומרציו שבירו את המקרית...

מהתלה מרציו עפיין היתה המות סופר, ו ב - 1939 לערכה לטרבוי מוריס. כשאמא שהן נפטרה מרציו מאה המיתה רצה לחזור אל הבתים ואבא. אחרי שנה (אמא ביטרה ה- ~~שבת~~ אמרו התמתן שנית עם אידיש (אידה). לפ שחצה מרציו הביתה הילדים היו אצל פרופה ציון נמספר חודשים

אחרי שאמרו התמתן, מרציו חברה להתן טאנק לטרבוי מוריס. כתן בתוך היתה מאה המיתה. מרציו וסאטקו היו נפגשות כשהן היו מאות הקיתה, סאטקו מאה לפקד את מרציו פלאמיי בטראן מורס. מן התרתבו מפי פלק, ובא לה אמא. כשסאטקו מאה לפקד את מרציו אבל הלן טאנטה סאטקו הכירה את סאמא, כי בגיל היה שתחברה של ~~סאטקו~~ מרציו. מרציו הפיטה מין סאטקו לסאמא. לאחר שנפגשו, הם התרתבו קצת. כשה לאמירו את סאמא שלוים לצאמא, והלאמירו אותה מאקום למקום היא תיכנה לו בהתחת הרכב עם והפיאה לו "בלקלק" (עוצת שמרם עם שפיה). (אחרי המלחמה סאטקו וסאמא נפגשו שוב בטרבוי מוריס. הן כסלו בדיוקה שלפן בדק וסאמא כתב מיהה לסאטקו סתת: "אני רוצה לעשות לך הפתעה גדולה, ילדה יקרה" ופכבי בוקר נשלח לאתכ)

אליק בֶּפֶּ: הכיר את סאטקו... כשסאטקו עמדה בדק, תמר טוב שת פפי: היה בן של הישה אולה היא לצאצא... אחרי יותר מ-30 שנה, כשהאל בלי בוקר בסריב עם מנחם, תמרו, מיד אמר לו פפי: זוכר הבן

המלחמה

סאטקו ומרציו היו בבית בין חצי הרפסח הביתה. שתיהן נשארו בבית ולקחו אותן ברכבת לאיזו, ומשם לאושוויץ. פלטו שלחו אותם מיד אחרי פסח, הקטו היה בינלי בדק. הם היו בלטו לד שיבולת, ומשבועל הם נסעו הון בכבית לאושוויץ. לא היה להם מה לאכול, ולאבא היו שתי קומיות סוכר. אלהוא שבר אותן לשתים כך שלכל אחת תהיה קומית סוכר.

מרציו זוכרת שהם ירדו לחם בבית ושלחו אותם לקנות לחם אבל הם לא הלכו מה לאכול

בלטו היו שוטרים הונגרים שניהן להם שלה לוותרן וללכת, (מניחני צוכרים שסאטקו סיפרה לנו שהיא כבר נבהלה שהיא צריכה את 2 הלחמניות שהיו לה) כי שהם נשלחו לבטו הם שמעו כבר שלוחות את היהודים, על ראשון שלהן תחקו בבלי בלילה ~~ה~~ הן לא ידעו ~~ה~~ לאן. תושבים מחכפר סיפר שהם הלו לפרות בכפר ~~ה~~ גדולה את הרכבות. הן לא ידעו לאן. תושבים מחכפר סיפר שהם הלו לפרות בכפר

(משם הלכו מבוסים "לאיכר בזה – C" (שם התחנה) הלכו את המנוחים של תעמולים בעלמא: II

אותנו לתוך בית תרושת שהוה שוב המולה. מה היה בית תחנה שאני תקבלו למות." השומר הקיף תיכף בראשון, שהיה קצת שונה. ואחר כך ומבור היה שומר שתמיד היה אומר: זילחנו על בריחים את הלחמה הקלה, ואפל תעזבו כאן. תרף וקר מאוד. לנו היה יקר בגדים ונעלים, ולאחדנו אין מקום. היה נוהל: משם לקחו אותנו לתאבלנברג. שם, בהתחלה עבדנו באיזה בור בחוץ. היה חול. בהרבן מלבה היינו צריכים חוצץ וחצץ.

אלא שמה שהוה נחמה גדולה עבורנו שלפני – כן עינו את תחלק השרוף לסביבון שם מאוד. היא קובלה פרנסק, נפלה מחלי וקראו למרביב. לנו יפתי מה לעשות, אוכלת מפת (מאושוויץ היו ל–כ), מהאוכלים לעבדנו עבדים מעלף ומביאו הלחם שאומרים אין לך כי ישנו עם קש ואז אם בחוץ כמו באושוויץ. נגנו עם זאב כוס

נלן את המספרים עם היבוים. המספר של מרביב: A13615
סמרכו: A13616

מהבדיל, שנקראו "לאיכר בזה – C", לעומת ל "Lager BZ" כך לעומת. שם קשו לחות ירוי שלא בבזבז ומתעשנ. בבד השני, מלחי לעבוד היו מלשמות בכיוון יהודי– לקחו אותנו לעבוד מספר 29, כמה מלר מהבדיל היתה עבד חשמלית, מי שלא לה Lager C

הוא לו ראה עוגנו, הוא וכן לעבוד אותנו היינו כלי שום לבד, מלחמה.
היינו אותו (בוב–שלמה) הולך לפי קבלה של שבוים לקוש בבלבדים לם פסים.
את אבי ראינו שוב כשלקחו אותו לעבודות וניתנו לנו סמרטוטים 'מלוכלים', שלבוש שהלך לעבוד. אנו עוד לו יכלנו מה משמלות היהם הפה.
שעולה לקבלו מטורוים. את אחרו ובני (הוא הקטן) לקחו שמאלה, הפרידו אותם מבני באושוויץ הפרידו אותנו. סמרטוטים ומרביב היה עיון, את האמא התורנית לקחו באמצע שיתנו להם משפט, אם הבחורים לו רואים, כי ממילא עוקרים לחם הכל.
בעקבות – "מהר, מהר" לפו יכלנו לעין להתמיד מתמלוות. מספר אנשים אותה בוגש מת מכוה בפיסות. אחרי שנשב יומם, הבלנו לעוש וצד היה ממש בלי מעשנים. היו יום ולילה, עמד מים ואכלו, היו לשמור סף אבק בקטן אחד. על היו שירותים, מספר אנשים אבא של מרביב וסמרכו אחר יכיר מהכבת (בשמועות אומרים יכיר). הנסיעה (משהו שלוש שעות

Scanned by CamScanner

כשהגיעו לשם, מרכז אמר לסבתא שתתכונן לשחק עם אמא. אמא אמרה למרכז: "אבל אני לא יודעת לשחק שחמט!" ומרכז ענה לה: "אל תדאגי, אני אלמד אותך". אמא התיישבה ליד השולחן, ומרכז הסביר לה את חוקי המשחק. הוא הזיז את הכלים על הלוח, ואמא ניסתה לזכור איך כל כלי זז. אחר כך שיחקו משחק קצר, ומרכז ניצח בקלות. אמא אמרה שהיא לא הבינה כלום, אבל היה נחמד לנסות.

אחרי המשחק, מרכז הוציא מהתיק שלו ספר עבה עם ציורים של כלים שונים. הוא הראה לאמא את הכלי שנקרא "מגדל", שנראה כמו צינור ארוך, ואת הכלי שנקרא "רץ", שנראה כמו כידון. אמא הקשיבה בעניין, למרות שלא הבינה הרבה. היא חשבה לעצמה שמרכז בטח למד את כל השמות האלה בחוג, ושהוא באמת אוהב את המשחק הזה.

אחרי שעה קצרה, אמא אמרה שהיא צריכה לחזור לעבודה, ושהיא שמחה שהכירה את מרכז. מרכז חייך ואמר שגם הוא שמח, ושהוא מקווה שנתראה שוב בקרוב. אמא הודתה לסבתא על הארוחה הטעימה ועל הזמן הנעים, ויצאה מהדלת. סבתא חייכה ואמרה שתמיד יהיה לה כיף לראות את מרכז, ושהוא מוזמן לבוא לבקר כשרק הוא רוצה.

אחרי שאמא עזבה, מרכז ישב עם סבתא עוד כמה דקות ועזר לה לסדר את הכלים שנשארו על השולחן. הוא סיפר לה שהוא מתכנן לשחק עוד משחקים עם אמא בעתיד, ושהוא חושב שהיא משתפרת מהר. סבתא צחקה ואמרה שאולי הוא באמת יצליח ללמד אותה משהו, אבל שהיא לא בטוחה. מרכז הבטיח לה שהוא יעשה את זה בסבלנות, ושהוא יתחיל מהיסודות.

לפני שהלך הביתה, מרכז נתן לסבתא חיבוק גדול ואמר לה שהוא שמח שהיא לא כועסת עליו יותר. סבתא חייכה ואמרה שגם היא שמחה, ושהיא מקווה שהוא יבוא לבקר שוב בקרוב. מרכז הבטיח שכן, ויצא מהדלת בריצה קלה, כאילו הוא לא יכול לחכות לראות את אמא שוב.

Scanned by CamScanner

בשנת 1960 מרים ומשפחה עלו לארץ, וסבתא ב- 1966
עלתה שנה אחרי (סבא נשאר כדי לגמור את הלימודים
בפולין) מרים תכננה את עלייתה כך שתגיע לפני
הלידה של הילד הראשון. סבתא מרים התרגשה
מאוד לקראת הלידה הראשונה של בתה הבכורה.
היא ניסתה לדמיין איך יראה הנכד/ה, איזה
שם יתנו לו/ה, ומי. אך שהרופאים התלוו
לעמוד בשעת הלידה, וכן הבעלים שיעשו
את הדרך לבית החולים. הם קבעו כסף
והיה עשיר מאוד בזמן ההוא ולכן יכלו
שיתנדב. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
מרים. סבתא ומרים הלכו יחדיו עתכת עלובים שחשבו
הילדו לבודפשט ומשם כבר נסעו עוד יותר הרחק. הוא נסעה לגרמניה
הצמן מכוון שעל הוא רכבו ולקחו אותו מקום אל הקטר הם
אותך עד כך שישהו ביחד. הרכבת עצרה ועמנה אחרים ע
ולמרות עד שהגיעה בטרנספורט הם חצו יחד הדיעה לאחר שהגיעו
שלמרות. הוא כיסו את פניהן מחשש לרוסים.
ומיהרו אחרי האוכל, עד שהרוסים ברשו אותנו. מצאתי ציפה יקרה
מהשיחות בינינו אחרי והלכנו ג'חפש אוכל, היינו בין הקברות. מצאתי ציפה יקרה
נושאת אחרון. הוא סיפרה הייתה ממתנה אחרי שהיתה אחרי, היינו
כוללת נתנה לנו מטפחות לחטוף את הפנים כך שלא ורואו (הרופא) בעת עיון,
הגיעו אחרון מהתלון שנתפס מישהו מהמשפחה וכך בגינו את הוא סאנטה.
הוא סאנטה נתנה לנו מטפחות לחטוף את הפנים כך שלא ורואו (הרופא) בעת עיון,
נושאת אחרון. הוא סאנטה הייתה ממתנה אחרי שהיתה אחרי, היינו
מהשיחות בינינו והלכנו ג'חפש אוכל, היינו בין הקברות. מצאתי ציפה יקרה
ומיהרו אחרי האוכל, עד שהרוסים ברשו אותנו. מצאתי ציפה יקרה
שלמרות. הוא כיסו את פניהן מחשש לרוסים.
אותך עד כך שישהו ביחד. הרכבת עצרה ועמנה אחרים ע
הילדו לבודפשט ומשם כבר נסעו עוד יותר הרחק. הוא נסעה לגרמניה
מרים. סבתא ומרים הלכו יחדיו עתכת עלובים שחשבו
שיתנדב. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
והיה עשיר מאוד בזמן ההוא ולכן יכלו שיתנדב. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
קבר כסף ואומר ילדו עליו לעזוב ולהתחיל. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
הוא בואו הלכו ילדה, וכן שיעזבו ולהתחיל. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
ילדו יחד, וכן. אך שהרופאים התלוו לעמוד בשעת הלידה. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
בסתבא סבתא ומרים בדו להמשיך עתכת עלובים ועשרו שם. הן עקבו הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
בצוב עם הילד ובמשך שחצר שם מאושרים בסוף ומרים התלוו לעמוד בשעת הלידה. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
סבתא ומרים בדו להמשיך עתכת עלובים ועשרו שם. הן עקבו הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
(מרים תכננה את עלייתה כך שתגיע לפני הלידה של הילד הראשון. סבתא מרים התרגשה מאוד לקראת הלידה הראשונה של בתה הבכורה.
היא ניסתה לדמיין איך יראה הנכד/ה, איזה שם יתנו לו/ה, ומי. אך שהרופאים התלוו לעמוד בשעת הלידה. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
קבר כסף ואומר ילדו עליו לעזוב ולהתחיל. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
והיה עשיר מאוד בזמן ההוא ולכן יכלו שיתנדב. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
מרים. סבתא ומרים הלכו יחדיו עתכת עלובים שחשבו
הילדו לבודפשט ומשם כבר נסעו עוד יותר הרחק. הוא נסעה לגרמניה
הצמן מכוון שעל הוא רכבו ולקחו אותו מקום אל הקטר הם
אותך עד כך שישהו ביחד. הרכבת עצרה ועמנה אחרים ע
ולמרות עד שהגיעה בטרנספורט הם חצו יחד הדיעה לאחר שהגיעו
שלמרות. הוא כיסו את פניהן מחשש לרוסים.
ומיהרו אחרי האוכל, עד שהרוסים ברשו אותנו. מצאתי ציפה יקרה
מהשיחות בינינו והלכנו ג'חפש אוכל, היינו בין הקברות. מצאתי ציפה יקרה
נושאת אחרון. הוא סאנטה הייתה ממתנה אחרי שהיתה אחרי, היינו
כוללת נתנה לנו מטפחות לחטוף את הפנים כך שלא ורואו (הרופא) בעת עיון,
הגיעו אחרון מהתלון שנתפס מישהו מהמשפחה וכך בגינו את הוא סאנטה.
הוא סאנטה נתנה לנו מטפחות לחטוף את הפנים כך שלא ורואו (הרופא) בעת עיון,
נושאת אחרון. הוא סאנטה הייתה ממתנה אחרי שהיתה אחרי, היינו
מהשיחות בינינו והלכנו ג'חפש אוכל, היינו בין הקברות. מצאתי ציפה יקרה
ומיהרו אחרי האוכל, עד שהרוסים ברשו אותנו. מצאתי ציפה יקרה
שלמרות. הוא כיסו את פניהן מחשש לרוסים.
אותך עד כך שישהו ביחד. הרכבת עצרה ועמנה אחרים ע
הילדו לבודפשט ומשם כבר נסעו עוד יותר הרחק. הוא נסעה לגרמניה
מרים. סבתא ומרים הלכו יחדיו עתכת עלובים שחשבו
שיתנדב. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
והיה עשיר מאוד בזמן ההוא ולכן יכלו שיתנדב. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
קבר כסף ואומר ילדו עליו לעזוב ולהתחיל. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
הוא בואו הלכו ילדה, וכן שיעזבו ולהתחיל. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
ילדו יחד, וכן. אך שהרופאים התלוו לעמוד בשעת הלידה. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
בסתבא סבתא ומרים בדו להמשיך עתכת עלובים ועשרו שם. הן עקבו הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
בצוב עם הילד ובמשך שחצר שם מאושרים בסוף ומרים התלוו לעמוד בשעת הלידה. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
סבתא ומרים בדו להמשיך עתכת עלובים ועשרו שם. הן עקבו הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
(מרים תכננה את עלייתה כך שתגיע לפני הלידה של הילד הראשון. סבתא מרים התרגשה מאוד לקראת הלידה הראשונה של בתה הבכורה.
היא ניסתה לדמיין איך יראה הנכד/ה, איזה שם יתנו לו/ה, ומי. אך שהרופאים התלוו לעמוד בשעת הלידה. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
קבר כסף ואומר ילדו עליו לעזוב ולהתחיל. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
והיה עשיר מאוד בזמן ההוא ולכן יכלו שיתנדב. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
מרים. סבתא ומרים הלכו יחדיו עתכת עלובים שחשבו
הילדו לבודפשט ומשם כבר נסעו עוד יותר הרחק. הוא נסעה לגרמניה
הצמן מכוון שעל הוא רכבו ולקחו אותו מקום אל הקטר הם
אותך עד כך שישהו ביחד. הרכבת עצרה ועמנה אחרים ע
ולמרות עד שהגיעה בטרנספורט הם חצו יחד הדיעה לאחר שהגיעו
שלמרות. הוא כיסו את פניהן מחשש לרוסים.
ומיהרו אחרי האוכל, עד שהרוסים ברשו אותנו. מצאתי ציפה יקרה
מהשיחות בינינו והלכנו ג'חפש אוכל, היינו בין הקברות. מצאתי ציפה יקרה
נושאת אחרון. הוא סאנטה הייתה ממתנה אחרי שהיתה אחרי, היינו
כוללת נתנה לנו מטפחות לחטוף את הפנים כך שלא ורואו (הרופא) בעת עיון,
הגיעו אחרון מהתלון שנתפס מישהו מהמשפחה וכך בגינו את הוא סאנטה.
הוא סאנטה נתנה לנו מטפחות לחטוף את הפנים כך שלא ורואו (הרופא) בעת עיון,
נושאת אחרון. הוא סאנטה הייתה ממתנה אחרי שהיתה אחרי, היינו
מהשיחות בינינו והלכנו ג'חפש אוכל, היינו בין הקברות. מצאתי ציפה יקרה
ומיהרו אחרי האוכל, עד שהרוסים ברשו אותנו. מצאתי ציפה יקרה
שלמרות. הוא כיסו את פניהן מחשש לרוסים.
אותך עד כך שישהו ביחד. הרכבת עצרה ועמנה אחרים ע
הילדו לבודפשט ומשם כבר נסעו עוד יותר הרחק. הוא נסעה לגרמניה
מרים. סבתא ומרים הלכו יחדיו עתכת עלובים שחשבו
שיתנדב. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
והיה עשיר מאוד בזמן ההוא ולכן יכלו שיתנדב. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
קבר כסף ואומר ילדו עליו לעזוב ולהתחיל. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
הוא בואו הלכו ילדה, וכן שיעזבו ולהתחיל. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
ילדו יחד, וכן. אך שהרופאים התלוו לעמוד בשעת הלידה. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
בסתבא סבתא ומרים בדו להמשיך עתכת עלובים ועשרו שם. הן עקבו הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
בצוב עם הילד ובמשך שחצר שם מאושרים בסוף ומרים התלוו לעמוד בשעת הלידה. הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו
סבתא ומרים בדו להמשיך עתכת עלובים ועשרו שם. הן עקבו הוא ושני קבוצי עתיכת עלובים שחשבו

Scanned by CamScanner

שנות לימוד:

1915	לומד
1923	מתגייס
1927	משתחרר
1947	נפטר

תאריך לידה: [illegible]

תאריך פטירה: 24.11.80

אשתו - מרים ← נפטרה ממחלת [illegible] ב 88

שמות ילדיה:

מרים ← נשואה + אושרית מטיפלת בהורים

כרמלה ← מיכאל ב אוניברסיטה ← שנישאה בגיל [illegible] (נפטר בגיל [illegible])

אורנה בראון (אולריך בראון) ← לה היו ילדים נשואה בקיבוץ.

אלכסנדר ← ילדים: פרידא, ורנר, אלונקו ונכדה רונית

אלכסנדר של מרים ← אלך ← אלכסנדר של כרמלה

כל הילדים נולדו בגרמניה.

משפחה על כבוד סבתא אלונה, אמא של אבא.

אלונה - אשתו של אלכסנדר. נולדה בגרמניה. עלתה לארץ, גרה בקיבוץ. עזבה בקיבוץ ועברה לתל אביב. עבדה כמורה. נפטרה.

שורה: תוספת מפקה אי ניי ד"ר ב אוכלוסין: נכתב יום עב.) ב שעה.

Scanned by CamScanner